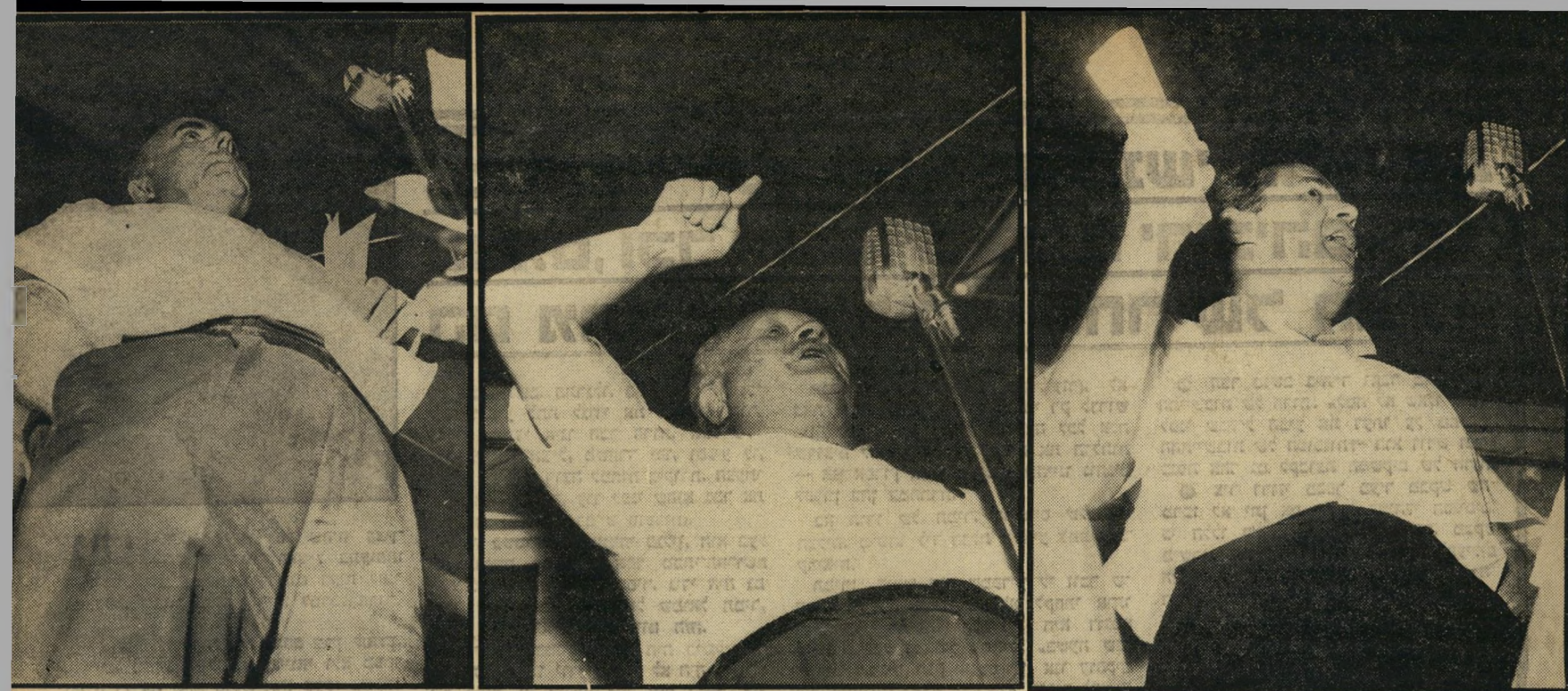

תמיר

מנופף בכרזות שהופץ בין צירי הוועידה. תוכנו: "תמיר הקים מפלגה ונכשלו הלי אה שוטסק-תמיר ו קדימה בגין" חתום: תומכי בגין.

שוכני

יורד ההנהלה היוצאת. הוא האיש שעליו נמתחה הביקורת החמורה ביותר. "לא נכון שהמערכה מת נהלת נגדי" הוא אמר. "אני ממילא לא ממשיך בתפקיד זה."

בן-אליעזר

מנן על עצמו בפני התקפות. "אני הכנסתי לתנועה כוחות צי ערים בתכלית לבנו" בהתכווננו לעורר הדין יורם ארידור.

הטכסיס של הצעה. בהכרזו על התפטרותו, השמיט בגין את הקרקע מתחת לרגלי ה קושרים. הוא קומם נגדם את רבבות ה אנשים, המהווים את עמודי-השדרה של חרות.

התוצאה לא היתה דראמטית. אך היא היה מכרעת. היא התבטאה בשינוי כמה קולות — שהבטיחו לבגין את הרוב נגד ה אופוזיציה.

כך נסתיימה הוועידה מבלי שהרעש של האופוזיציה תורגם לשפת ההישג הממשי: במרכז החדש יש רוב קטן (אך ברור) לסיעת בגין.

תפקיד יורד ההנהלה החדשה מובטח לאריה בן-אליעזר או איש בגין אחר.

לא נבחר יו"ר-התנועה במקום בגין. המקום נשאר ריק — למען בגין.

מסתבר כי תוך שנה תכנס וועידה חדשה, שלא תהיה המשך וועידה זו, אלא תיבחר מחדש. כלומר: הוועידה הבאה תקום אחרי שלבגין יהיה הזמן לספל בסניפים, לגבש את הרוב שלו, לשבור את הרוב המיקרי שנוצר בוועידה שהיתה.

★ ★ ★ בגין לשרה-בוקר!

השאלה הגדולה היא: האם תחזיק בינתיים האופוזיציה מעמד, אפילו בתור אופוזיציה?

מכיוון שההתחברות בין הע"ל, הצעירים ותמיר היתה מיקרית, ומבוססת על אינטרס חולף, יתכן מאוד שהיא תתפורר מיד. אם סיעת-בגין תרצה בכך, תוכל בכל רגע לספק את דרישות הע"ל, ובכך לבדוד את תמיר. היא תוכל גם לעשות את ההיפך: לתת סיפוק לתמיר, כדי לבדוד את הע"ל. זה קשה יותר, כי הע"ל תישאר תמיד מרכזי-כוח אינטרסנטי מנובש, אגוז שקשה לפצחו.

השאלה המרתקת היא: מה יקרה לשמואל תמיר?

עד היום לא היה לתמיר מזל רב ב מיבצעי הפוליטיים. האם תסתים גם הרפת קתו הנוכחית בכשלון?

צורותיו של תמיר החלי בתנועת החרות עוד בשנים הראשונות. הוא לא נמנה עם החוג המצומצם של מפקדי-אצ"ל הבכירים, וממילא לא ניתנה לו עמדת-מפתח בחרות כאשר זו קמה. אולם הוא יכול היה לעלות בה, אילו היתה לו סבלנות.

מה שקרה אז מאלף מאד על רקע מאורעות השבוע. באחד הימים, סמוך ליציאת כך גיריון לשדה-בוקר בפעם הראשונה, הציע תמיר לבגין הצעה מעניינת: שעליו ל התפטר מכל כהונותיו בתנועה ובכנסת, להתבודד במקום נידח כמו רמת-דוד, להתפוך שם נביא-הדור, שהמונים יעלו אליו ברגל.

★ ★ ★ חזרה לחרות

בגין ראה בהצעה זו קנוניה של צעיר שאפתני וחסרי-מעצורים להדיחו, כדי לבוא במקומו. לאחר מכן לא נותרה לתמיר ברירה אלא לפרוש מחרות. אחרי שורה של מיבצעי-יחיד, בהם זכה

לפרסומת רבה, החליט תמיר להקים מפלגה משלו, אותה כינה בשם "מישטר חדש". בגוף זה ריכז עסקנים פורשים מכמה מפלגות, אך הנסיון לא עלה יפה. הגוף החדש לא העז אפילו ללכת לבחירות. גם שבועון שהקים תמיר אחרי אכזבה זו, יעד, נכשל ונסגר.

ערב הבחירות של 1961, כשנוכח תמיר שוב לדעת כי אינו יכול להתייצב לבחירות. החליט להסיק את המסקנות ולחזור לחרות. במשך ארבע השנים שנותרו עד לבחירות 1965 חיוק את יחסי-הציבור שלו, התבסס במפלגה, ניסה להוכיח כי הוא נאמן לבגין. אבל רבים האמינו מלכתחילה כי תמיר הצטרף מחדש לתנועה מתוך כוונה ברורה להשתלט עליה מבפנים — דבר שמוכרח היה להביאו, במקום או במאוחר, להתנגשות

חזיתית עם בגין. לפי כל הסימנים, באה התנגשות זו לפני שתמיר התכוון לכך. בסך הכל התכוון, בוועידה זו, לתפוס עמדת-מפתח בודדה, מבלי להתגרות בבגין בגלוי. בגין הוא שכפה עליו את ההתמודדות בשלב מוקדם זה — כשעדיין אינו מוכן לכך.

★ ★ ★ מפגנת בגין

א יד יוברע מאבק זה, שהוא כל-כך בלתי-שווה? רבים ציפו השבוע כי

שמואל תמיר יחוסל בחרות, תוך זמן קצר.

כי לתמיר, בניגוד לבגין, אין רזרבה של כוח. נאמניו האישיים מעטים מאד, והם מונים כתריסר איש בלבד בין 107 חברי המרכז החדש. אמנם נהנה תמיר מעתונות טובה, ואף ליחס אוהד מצד הארגון ועיתוני-הערב. אך אין לו בטאון משלו (מלבד השבועון בול, שהוקם בעזרתו ו שהכריז השבוע כי תמיר בלבד יכול להציל חרות).

האם יתכן, על רקע זה, פילוג? אילו הצליחו תמיר ושותפיו להשתלט על חרות, ובגין היה פורש ממנה — קרוב לדאי כי בגין היה לוקח עמו כמעט את כל הקולות. מבחינה זו אין דמיון בין בגין ובן-גוריון — כי מפא"י היא מפלגה ותיקה, שקדמה בהרבה לבן-גוריון, בעוד שחרות היא כולה מפלגת-בגין. כך גוריון נכשל בפילוג, ואילו בגין היה יוצא בו מנצח. ואת ידעו כל עסקני תנועת החרות.

★ ★ ★ משה סנה יד חרות

ל עזמת זאת, אם יצליחו אנשי בגין להביא את תמיר ושותפיו לפרישה, יהיה זה פילוג קטן. תמיר לא יוכל לקחת עימו אלא רסס של התנועה.

מבחינה זו יש דמיון מסויים בין דרכו של תמיר בחרות לבין דרכו של משה סנה במפ"ם. שניהם באו מבחוץ. שניהם קיח מלכתחילה לחולל בה מהפכה נגד הצמרת הקיימת ולהשתלט במפלגה. שניהם נכשלו — ונשארו כראש קבוצה קטנה של סטודנטים ונוער.

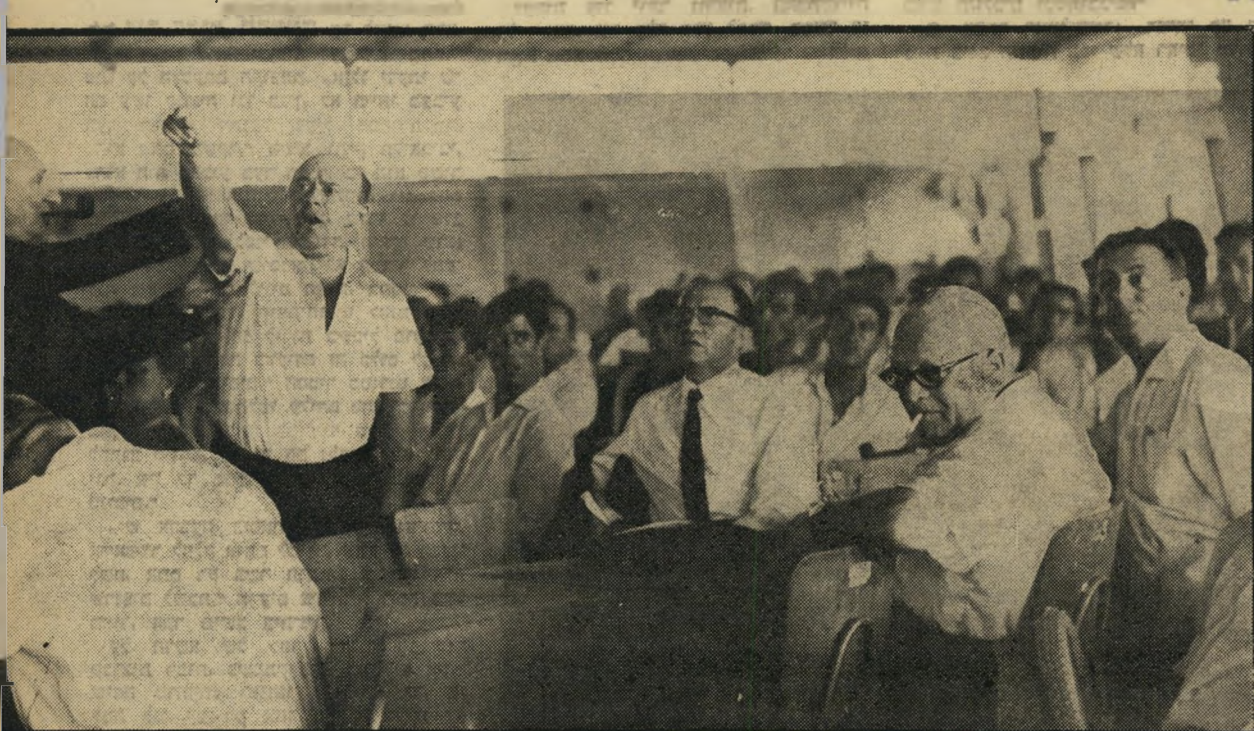
סנה הלך למק"י, אחרי נסיון-נפל להקים גוף חדש משלו. לאן ילך תמיר? הוא לא ירצה לחזור על נסיון-הנפל של "המישטר החדש". הוא יוכל ללכת רק למקום אחד: רפ"י.

★ ★ ★

ברית גח"ל-רפ"י

אכן, מזה כמה זמן מנסה תמיר להתק רב למפלגה זו, אולי בשל משיכתו האי-שית לקבוצת דיין-קולק. אחת מטענותיו היא שהוא — בניגוד לבגין — יוכל ליצור ברית בין גח"ל ורפ"י. מבחינה רעיונית לא יקשה עליו להצטרף לרפ"י, למרות שינאתו האי-שית הרבה לבן-גוריון.

דבר זה אפשרי — אך הוא רחוק מלהיות בטוח. כשנסתיימה השבוע הוועידה הקולנית, חסרת-הרעיונות, היה בטוח רק דבר אחד: חרות נמצאת במשבר, שריב-האישים וקנר ניות-האינטרסנטים הם רק גילוי חיצוני לו.

"אתה לא תשמיץ את בגין!"

צועק מזכיר סניף תל-אביב. מנהל בית-דין-ביטנסקי, יקיר הרזרבה,

מחזיר אותו למקומו. אווירת הבריונות סחפה גם אנשים מיושבים בדעתם לקראת סוף הוועידה נאלצו כמה צירים להתהלך עם שומרי-ראש. את תמיר שמר הציר חיים אמסטרדם, שלא הירפה ממנו.